

vist er tilladt for alle, men kun maa drives som Aalestangning og Linefiskeri og ikke fra Solens Nedgang til dens Opgang. Naar Fiskeriet kun maa drives som Aalestangning og Laksefiskeri, er det min Tro, at Laks- og Ørredbestanden ikke kan lide noget gennem dette Fiskeri.

Hvis man nu vil spørge mig, om jeg finder dette Forslag tilfredsstillende, vil jeg dertil kunne sige, at jeg ganske vist, særlig naar jeg tager Sigte paa at skaffe et virkelig rigt og godt Fiskeri, maa erkende, at der er Mangler ved Forslaget. F. Eks. har jeg haft en Del Betænkelighed, som jeg dog ikke har villet fastholde, ved at gaa ind paa, at man i § 4 har tilladt i Tiden fra 1ste Januar til 1ste Maj for selve Aaens Vedkommende at benytte Laksedrivgarn, saavel med som uden Grime. Et Laksedrivgarn med Grime vil i Virkeligheden sige et Toggergarn, som er et stærkt opfiskende Redskab. Det har jeg, som sagt, haft megen Betænkelighed ved, men naar jeg ikke har villet fastholde min Modstand paa dette Punkt og i det hele taget kan slutte mig til og anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger fra det andet Ting, er det, fordi de Forhandlinger, som have fundet Sted med det andet Ting, stadig ere skete ved Hjælp af de sagkyndige, som ved Studier paa selve Stedet have sat sig ind i Forholdene. Jeg maa ganske vist udtale, at ogsaa de sagkyndige have store Betænkeligheder ved Lovforslaget, som det foreligger, og at det ikke er dem fuldt tilfredsstillende, men min Opfattelse er imidlertid, at paa dette Omraade, hvor det er meget vanskeligt at gøre Ret og Skel til alle Sider, er et Forslag som det nu foreliggende et acceptabelt Forsøg paa at faa en bedre og mere tilfredsstillende Ordning bragt til Veje, og det er min Tro og mit Haab, at der derigennem vil kunne skaffes en Forbedring for Fiskebestandens Vedkommende; og det er jeg ganske sikker paa, at over for de, jeg kunde fristes til at sige anarkiske Tilstande, som nu have hersket deroppe i en Aarrække, er Lovforslaget en absolut Forbedring. Lovforslaget er et Kompromisforslag i allerhøjeste Grad og har de gode og daarlige Sider, der følge med alle Kompromisser, men da Lovforslagets Gyldighed er begrænset til 5 Aar, da Tilstanden er i saa høj Grad utilfredsstillende, som den er, og da man jo fra alle Sider ønsker at faa gjort et Forsøg paa at undersøge, i hvilken Retning man bør gaa for at op- hjælp Fiskeriet og da man skaber lovlige ordnede Tilstande, mener jeg, at jeg for

mit Vedkommende kan anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger, til det høje Ting. Tiden er jo desværre saa knap, at der ikke bliver nogen Tid til at gaa i Detailler om Lovforslaget, men jeg skal udtale, at da Tilstanden er saa slet i Øjeblikket, og da jeg betragter Lovforslaget som en væsentlig Forbedring i Forhold til, hvad vi nu have, vil jeg for mit Vedkommende sætte megen Pris paa, om dette Lovforslag kunde gennemføres endnu i Aar.

Frijs-Frijsenborg: Det havde været mit Haab, da dette Lovforslag kom for i Rigsdagen, at man var gaaet den Vej, som jeg har antydnet for nogle Aar siden her i Landstinget, nemlig til en absolut Fredning af Gudenaå for en Aarrække. Jeg tror, at det er den eneste Maade til at bringe dette Fiskevand, der nu er i Forfald, paa Fode igen. Jeg tror, at vi i dette Land, hvor vi have saa faa naturlige Hjælpekilder, ikke have Raad til at lade et Aktiv som Gudenaå ligge hen uden at gøre Forsøg paa at faa ud af det, hvad man kan. Jeg er overbevist om, at noget virkelig godt og stort Resultat kommer man ikke til uden ad den af mig angivne Vej. Imidlertid har der ikke været nogen Stemning derfor, og der vil ikke være Mulighed for at opnaa noget saadant uden ved at optage Sagen her i Landstinget, og da jeg maa indrømme, at det Lovforslag, som nu kommer herop fra Folketinget, er en saa absolut stor Forbedring fra, hvad der har eksisteret hidtil, kan jeg ikke andet end anbefale Tinget at tage dette Lovforslag og søge at faa det fremmet hurtigst muligt, idet jeg udtaler det Haab, at naar de 5 Aar ere gaaede, og det har vist sig, at det Resultat, som man nu venter, og som man kan fordrø af Gudenaåen, ikke er kommet, vil man være belavet paa at gaa den Vej, som jeg i sin Tid anbefalede.

Stilling: Jeg skal i Tilslutning til den sidste ærede Taler bemærke, at det kan være, han har Ret i, at den Vej, han har anbefalet, var den rigtigste at gaa, men den vilde medføre saa store Indskrænkninger for Befolkningen og medføre saa megen Bitterhed blandt Fiskerne, at jeg meget vil fraraade at gaa den Vej, at forbyde Fiskeriet der i en længere Aarrække. Det foreliggende Lovforslag, der jo er et Kompromisforslag, indeholder i sig selv saa meget godt, at det i Sammenligning med de nuværende — om jeg maa bruge Udtrykket — lovløse Tilstande er et meget stort Fremskridt. Der er ganske vist Ting deri, som